

нала вече дѣло неоспоримо. Отъ тѣзи точка като гледамы, ный неможемъ да разберемъ по кои причины ной вийтъ ферманъ пакъ ни отдѣля отъ военната служба, оставящецъ я, както и изнапрѣдъ, привилегія на нашите братія османліитѣ, а ный и за напрѣдъ да плащамы поизната данъ бедельтъ, като неспособни и ный да проливамы кръвта си за запазваніето на османската държава — нашето общо отечество! когато съкидневните обиды отъ нашите мюсюлмани явно показватъ въ каква опасность се намѣрватъ: честъта, имотътъ и животътъ ни.

„Ваше Высочество! Не е да не знаете, че при всичката добра воля на великодушныятъ ни царь да введе равенство между всичките си подданици, тѣзи институция, която исключва българина отъ военната служба, и този обычай, гдѣто всичкото гражданско и полицейско чиновничество са избира отъ мюсюлманите сѫ направили назъ българетѣ да стоимъ толкозъ ниско, щото, когато сѣки денъ ни биятъ, крадятъ, обиратъ и обиватъ, ный са намѣрвамы физически слаби да са запазимъ, а политически, — лишени отъ серіозното покровителство на властъта. Военната служба и употреблението на българский язикъ въ всичките правителственни отдѣленія между българите сѫ единственныятѣ, чрѣзъ които, ако августѣйшитъ ни царь въ безпрестанните си грыжи за настъ са омилиостиви да ни ги подари часъ по-скоро, ный ще са видимъ упътени къмъ многожеланното равенство, отъ което са очаква унапрѣданіето на милото ни общо отечество.

„Ваше Высочество! До когато матернитъ ни языкъ, този едничъкъ народенъ нашъ прѣставителъ, е непознатъ на царското правителство, ный смы отъ много и дѣлги опитиувѣрени, че между него и назъ постоянно ще сѫществуватъ неспоразумѣнія, кадърни да пречатъ